

Odgovor na pitanje da li je Vinston Čerčil, srpskog porekla moćićete da saznate na pomociji knjige gospođe Dragoslave Koprivice - „Kralj Milan i lejdi Čerčil“ (Pešić i sinovi, 2015.), koja će biti održana 12. aprila u Čitaonici Gradske bibiloteke (Dunavska 1) u Novom Sadu sa početkom u 19:00.

U maju 2015., u Gornjem Milanovcu, rodnom mestu gospođe Koprivice, i kako kaže, kolevci Obrenovića, prvi put je javnosti predstavljen ovaj istorijsko-ljubavni roman. Istorijski, jer se oslonja na historiografske izvore, ljubavni, jer prati priču o kralju Milanu i Amarikanki Dženi Džerom (Jeanette "Jennie" Jerome), ćerki milionera Leonarda Džeroma, poznatiju kao lejdi Čerčil, majku britanskog pisca, vojnika, novinara, političara i državnika Vinstona Čerčila (Winston Leonard Spencer-Churchill). Ovom provokativnom pričom, otkriva neotkrivenu istoriju XIX veka i otvara mogućnost da bi Vinston Čerčil, biološki, lako mogao biti vanbračni sin srpskog kralja Milana Obrenovića.

Posle promocije britanski mediji su u javnost preneli da je neko od književnika iz Srbije otvorio ovo pitanje, a jedan naš poznati istoričar ju je pitao, da li ima dokaza za to što tvrdi. Ona mu je odgovorila pitanjem: "A da li vi imate dokaze da nije tako? Ja sam pisac, nisam ekspert za DNK, da to dokazujem."

Njen roman se bazira na mnogim izvorima, pre svega biografijama Vinstona Čerčila i njegove majke Dženi Džerom, posebno na američkim biografima koji su se posvetili pisanju o životima porodice Čerčil. Roj Dženkis (Roy Jenkins), britanski političar i pisac u svojoj Biografiji (Macmillan, 2001) tvrdi da ni jedan od sinova lorda Randolfa (Randolp), oca Vinstona Čerčila nije zapravo njegov biološki sin, ni Vinston ni njegov mlađi brat Džon.

Ova smela priča oslonjena na istorijske izvore, postavlja pitanja o kojima se ćutalo, ili se nisu ni postavljala.

- Baveći se ličnošću Vinstona Čerčila i njegovom vezanošću za majku, kojoj nikada nije oprostilo ljubavnu vezu sa kraljem Milanom Obrenovićem, došla sam do jedne duboko frustrirane ličnosti. Čerčil je posebno u politici donosio neadekvatne odluke, a prema Srbima isticao čak i prezir, pa mi je to bio putokaz da iza svega toga stoji nešto zaista veliko. Npr. godine 1945. pred englesko bombardovanje Posdama i Drezdena admiral britanskih snaga je Čerčilu rekao da je to nepotrebno, da je rat završen i da treba da se okrenu rešavanju problema koje donosi predstojeći mir, on je odgovorio: "Ne, treba da bombardujemo Drezden i Posdam. Za mene vreme uništavanja slovenske gamadi još nije gotovo."

Drugom prilikom, kada je sa Ruzveltom i Staljinom raspravljao o sudbini Kraljevine Jugoslavije, Čerčil je bio najglasniji da se ukine monarhija i uspostavi komunistički sistem, a kraljevo zlato prebaci na Titovo ime. Staljin ga je navodno upitao: "Da ti neki srpski kralj lično na

žulj nije stao?“

Dragoslava Koprivica je diplomirala na Fakultetu političkih nauka u Beogradu, gde danas živi i radi. Pre nešto više od deset godina počela je da se bavi pisanjem i „Kralj Milan i lejdi Čerčil“ je njena deveta knjiga.

Po njenom mišljenju, novinarstvo je odavno pod gvozdenim šeširom kontrole prestalo da bude neki faktor progresa čovečanstva. Šansu za slobodnom mišlju vidi u literaturi i ako pišući uspe da bar za milimetar pomeri neke stvari, smatra da je ispunila svoju misiju. Kaže da ne piše intrigantnu literaturu u ime intrige, nego u ime pomeranja stvari.

- Svih mojih devet knjiga u Srbiji nije pratio neki ogroman marketing, ali mislim da su ostavile neki trag. Nije važno da li je moja knjiga „Fidel Kastro i besmrtni srbski rod“ uticalo na zamenu „b“ sa „p“. Nema veze da li je prva knjiga „Skice za novo doba“, za koju su velikani Mihajlo Marković, Dragoš Kalajić radili predgovor, u kojoj sam pravila satirične priče kao odgovor na sve što nam se događa. Mislim da literaura mora da bude živa i životna, pošto je tu dimenziju novinarstvo izgubilo, da ne pričamo o istraživačkom novinarstvu. Sanjam da napišem jednu božanstvenu komediju našeg veka, ili Kafkin novi „Proces“ sa živim i prepoznatljivim likovima - rekla je na kraju Dragoslava Koprivica.